

*A zemlja se pokvari pred Bogom, i napuni se zemlja bezakonja.
I pogleda Bog na zemlju, a ona bijaše pokvarena; jer svako tijelo pokvari put svoj na zemlji.
Postanak 6.11,12*

U prvu zimu nakon potopa
napustio sam palubu

vode su odnijele dovoljno
i mada prepoznajem utopljenički trag
zidine dvora i vespilov alat :
pustoš je zadržala uvertiru u samotnost

* * *

Udišem miris usnulih oranica
tako jalov plod griješne ruke
još uvijek s nevjericom osluškuje
krik hijene
povučene u bakarnu stepu

* * *

Prolazim dolinom nepodignutih gradova
ulica vreve karnevalskog ozračja
slijepog svirača maestra mrtvog puka
povijesno spremnog da kroči
kroz trijumfalnu kapiju sunovrata

* * *

Pomišljam na prijesto kraljeva
prijesto prosjaka
neki plemenski savez pokidan
sujetom gordih gnjevom silnih pakošću kvarnih

* * *

Sinovi će iznova zaboravljati
to je sigurno i otuda
ova strepnja koja
tinja mi pod rebrom

NOĆ, LJUDI I PSI

U vrijeme tranzicije duha i tijela radio sam noću

bezlični sati ispunjeni revnošću
lao tzse šopenhauer spinoza eshil
mudrost potraga naslijepo savršenstvo očaja
nešto novinske besmislice o aktuelnom trenutku opšte letargije
teološki studij o čovjeku i svemiru ništa naročito
tek da održi budnim i preuzetu dužnost učini snošljivom

No ubrzo sam unaprijeđen
noćni posao obavljao dva psa
prefinjena ljudska sklonost ka evolutivnoj zaostavštini je prevagnula
doduše
tako je ustanovljena moja prava vrijednost poete

bez patetike predugog uvoda u komad
sasvim precizno i jasno primjereno vremenu
rođenja novog poretka

Više ne brinem zbog loše budnosti
marljivo skupljam bilješke nadnesen nad hartijom
oslušujem prvi lavež
taj krunski poziv za konačni polazak u noć

GLASNIK

Moj predah je bio dovoljno dug da bih postao odvažan
za početak nove stranice pri studiji
dnevnog apsurdna

jedno buđenje fabrika
jedan počinak
između par dijaloga putovanje
intimna ispovijest sjeni umrlog prijatelja
čelo orošeno znojem
drhtava bilješka

simetrija podložna provjeri
bez krivulje sporenja bez utočišta
krajnje jednostavna forma poput prijatne smrti
koja ostavlja ravnodušnim i ne obavezuje stravom naša srca

Sada na početku
očekuje me neizbježni susret sa mnoštvom
i biće potrebna uobičajena vještina negiranja krivice

moram dakle ponoviti riječi zakletve
i moja prisega mora ganuti
oči i lica koja me gledaju ne znajući da sam baš ja
glasnik njihovog sunovrata

NADNIČAR

Ne pomišljam da naš budući angažman
Izvan normativnog počinka i bdijenja
Bude dostojno vidan u budućim hronikama
O nadanju i rubovima ljudske svijesti

•

Kao i obično povijest cijeni žrtvu
bilježeći krajnost
sistemski nadilazi prosjek na tragu za vremenom
i mjestom vrijednim opšteg sjećanja
ne poznaje etiku moralni kod
samo brojke nekoliko imena potom brojke

•

Ovdje gdje sam stigao sada
konačno uviđam simetriju vječnog
i ne osporavam uzvišenu riječ koja nas objedinjuje
u prašini krvi i znoju nas
za čija lica budući historičar neće imati
dovoljno radoznalosti

PROLOG

Ne želim reći ništa više
od onoga što jeste
niti oćutati više od muka
koji bdi
ponad mene i vas
moja bezbožnička braćo

I vas i mene zaokuplja misao
o historiji slavi pravdi
o cijeni
žrtvi
o znakovlju
na stazi Istočno od ničega

Suviše malo je da riječ bude između
da zagovara bez daha vješto skriva
posreduje u dogovoreno vrijeme
pred usnulost bratoubice
pred krvnu trampu
doušnički bat
pred živu pošast
gubavca lepre gladi rata
i mućne smrti

Zato podižem ruku kada vas pozdravljam
Braćo
dotičem i usne i čelo
Znam da smo vjećno razdvojeni
ostajemo odani svojim stranama
oćekujuć trijumf ili sunovrat krajnji

MJESTO GDJE STOJIM

*Kada se sraze dvije vojske podjednake
odnijet će pobjedu ona koja zbog rata plače
Lao-tse*

Mjesto gdje stojim kao što sumnjaš
ipak nije na rubu
više okrenuto ivici s jasnim pogledom
na pučinu i sjenku hridi

Izabrao sam ga bez dvoumljenja
bez monologa studije o duhu
bez iscrpne prepiske u drugom licu

I sam uviđaš da je mnoštvo puteva koji dotiču
novorođenu domovinu moje sjenke
i da je nemoguće okrenuti se ka svim licima
i odpozdraviti na svim jezicima

Zato ne želim da povjeruješ
u ishod moje borbe

Bdim u zadovoljstvu
tvojom budućom zatečenošću

4 RIJEČI

Učinili smo rat čistijim

ranjenike sada ostavljamo u životu i držimo na cijeni
uhode kukavne stupice i prkos inih kopilana
koji iznova stasaju
u Danajskom taboru nekih novih varvara

Naša odanost dogmi hranjena je kostima i glađu
krajnjim prihvatanjem smrti bez prestanka vičemo u noć:
mi mrtvi već
bijasmo začeti u stroju

Obznana zatišja služi nam za nekolicinu
opštih pomaka

- 1 poslati telegrame o slavi i o smrti
- 2 osvojene izvore imenovati imenom prvog davljenika
- 3 spaliti nekoliko preostalih rukopisa
- 4 čekati kugu
- 5 sječiva napojiti otrovom uzornih
rimskih dvorjana
- 8 čekati kugu

Rat opstaje
uprkos monotoniji usponu birokratije
nekrologija zalazi u usmenu literaturu

bilježim jedan naš pristanak na razmjenu
tijelo za tijelo
trg za trg
platno zastave za platno posmrtno

bez obzira na moguće ishode

naša odanost ne jenjava

GIORDANO BRUNO

Zatočen Giordano Bruno
odpočinje svoj krajnji korak
prelaska u red besmrtnih

sada dok gleda horizont u trenutku zalaska
zna da je svjedok
poroda novog svijeta i prisutnosti Tvorca
u obrisu noći
u magnovenju okeana
u mehanizmu neba
u krutoj ruci radnog čovjeka
odrazu svog izmučenog lica

među bilješkama pravi rez
zalud ukazujući na ispraznu svijest dogme
na tijelo i krv Sina
na vješto balzamovane relikvije sunovrata

Inkvizitor sada sasvim otvoreno sumnja
u mehanizam jauka
iznova ponavlja ustaljeni slijed
srdžbe nebeskog oca
čelik i plamen
plamen i čelik

mirno navodi razlog strašnog suda
ulogu čistilišta
vrelinu pakla
gospodnju stazu raspeća

autoritet uma biva i dalje
đavoljim činom

Giordano Bruno ostaje vjeran

ulazeći u red besmrtnim
na Cvjetnom trgu jezik plamena
svjetionik
budnih lađara

NEKROLOG OCU

Dugo već osluškuje noć
pod kišnom košarom kapi krune
kost čeonu

nad njim je vjenac žive vode
vjenac planine
posmrtni vjenac krunisanja
pred licem brata svog
licem sestre
licima nas siročadi

Oči otvorene širom
simetrično držanje osmjeha
jezičke konture pravilne
zavidan monološki odlomak
shodno njegovoj navici
ranog ulaska u starost

Epsku okosnicu odlaže hrabro
pokidan svezom povjesti
presamićen nad riječnom modrinom
gasi žeđ izvjesnog

Nevješto krijući čita obične stvari
neobjavljenu elegiju Okovanog
Enkiduovu oporuku
metamorfozu nastranog klera

s gađenjem

odbacuje slobodu stiha

Uvijek iznova zatiče nas utonule
u krušnu retoriku Nove Akademije
u krilu tabora dok bezdušno tkamo
pamflet o sjenkama

On vjeruje u zemlju
njene znake podsmjeh
igu zavodnice koja oklijeva

Imao bi nam reći toliko toga

ustvari ništa

* * *

Suviše dugo je mrtav
ne primjećujem više
njegov ogoljeni kičmeni stub
u jugoistočnoj strani doma

Nemogavši izaći iz sebe
on nikada nije kretao
putem bogougodnih

Vrijeme je oticalo
preko otvorenog dlana u kamenu

Dugo već osluškuje noć
pod kišnom košarom kapi krune
kost čeonu

MONOGRAFIJA POVRATKA

Ako jednom budem riješio da pođem putem povratka kući
biće to moja posljednja velika odluka

neću se obazirati na krik duha
na posljednji otpor pred sunovrat
na neiscrpnu želju za životom koju sam imao
na sjećanje zapečaćeno
ispod ispijenih očiju nevoljnika

kao što je već rečeno ja nisam imao mnogo izbora
prihvatio sam ponuđeno
unaprijed pristavši da na ugovoreni sastanak
donosim ružu i nož

smjelo sam igrao dvostruku ulogu
prelazio poroznu granicu činjenica
vraćao se opijen
noću čitao antičke prepjeve dugo čuvao misao
od nepravedno zaboravljene
muze apsurdna

slaba briga o tijelu urodila je hroničnom trezvenošću
sada nemam više vremena
za ponovno odvikavanje od loših navika nesanice
predanosti ideji
dugom zadržavanju na kolodvoru margine

Moj povratak sigurno čeka povoljan trenutak
neki nesmotren stih zanesenost slobodom duhom odvažnih
neka vrata neki list
i lice anđela dok natkriljuje moju postelju

REQUIEM ZA KIJEVSKOG

Umirao sam nekoliko puta
barem koliko me služi pamćenje
noću pred zoru u redovima
pred polazak na put pri šetnji ulicom
u snu

kao teški ranjenik kao gubavac kao izgnanik
utamničen bez jamčevine porote i sudca
bez saputnika slučajnih prolaznika bez ikoga
nestajao sam u stravi kolebanja izgubljen
pogledaj u ulice periferije
sirotinjske četvrti smetljište metropole
tuda sam prolazio
pitaj moju braću

potom se vraćao da uzmem riječ o sitnim stvarima
o predanosti o peru nad hartijom
o suludom stoljeću smijeha i smrti
o barbarima koji kucaju na vrata
mog iznajmljenog doma
o šarenilu putokaza uz stazu uspona svijesti
od bastiljske sjene
do aveti Gwantanama

znam da je ovo stijenje i tama moj dom
i da mi pogled seže koliko
ispružene ruke gladnog
i znam da je uzalud
jer ja sam ipak prodao dušu za par srebrenjaka
i kartu treće klase za Wild West

ostalo mi je tijelo
gola materija zemlje vatre i vode

a ono priznaćeš
ne vrijedi ništa